

SISTEMUL L-A VRUT NIMICIT, DAR EL A INVINS – Zguduiorul caz al antreprenorului Cristian Nita, care a obtinut uriasa decizie CCR privind despagubirile pentru arestatii achitati definitiv: „Proces de peste 17 ani... Arestat nelegal 324 zile... Inchis cu detinuti condamnati pe viata... Procurorul a facut presiuni sa dau declaratii mincinoase contra altor procurori. N-am vrut. Am fost supus la tortura psihica... Dupa eliberare m-am internat la psihiatrie: tulburare depresiva severa, idei de suicid”

Scris de Valentin BUSUIOC | Data: 16.08.2021 17:50

A fost nevoie ca destinul unui om sa fie facut tandari pentru ca acelasi om sa obtina o victorie rasunatoare, o piatra de hotar in jurisprudenta Curtii Constitutionale a Romaniei.

Ati vazut deja istorica **Decizie nr. 136 din 3 martie 2021**, prin care CCR le-a facut dreptate tuturor celor retinuti sau arestati, iar la final achitati definitiv, Curtea declarand neconstitucional intregul articol 539 din Codul de procedura penala. Lumea Justitiei v-a prezentat in exclusivitate argumentele care i-au adus castig de cauza in fata instantei de contencios constitutional **avocatului Cristian Zeiler (foto 2)**, din Baroul Hunedoara, reprezentantul **omului de afaceri Cristian Marius Nita (foto 1)**. Totusi, acelea au fost doar varful icebergului. De data aceasta, veti vedea inimaginabilele chinuri la care a fost supus Cristian Nita – totul pentru ca in final, la capatul a 17 ani si jumătate de proces penal, sa fie achitat si in prima instanta, si definitiv.

Mai jos veti citi actiunea prin care antreprenorul ii cere Tribunalului Dolj despagubiri pentru cele aproape 11 luni in care a fost aruncat in arest preventiv in perioada 6 iunie 2000 – 25 aprilie 2001. Deocamdata, Nita si Zeiler nu doresc sa faca publice cuantumul daunelor materiale si morale solicitate instantei inainte ca judecatorii sa se pronunte definitiv asupra lor. Totusi, esenta problemei nu o reprezinta sumele de bani, ci cumplitetele suplicii pe care Cristian Nita a fost nevoit sa le indure in arestul preventiv, totul din cauza ca – sustine el – a refuzat presiunile procurorului de caz, de a face denunturi mincinoase impotriva altor procurori.

Conditii inumane in care a fost tinut in arestul preventiv (igiena precara, lipsa caldurii, inchiderea in aceeasi camera cu condamnatii pe viata etc.) i-au afectat deopotrivă sanatatea fizica si pe cea psihica, totul culminand cu o internare la psihiatrie, diagnosticul fiind cel de „**tulburare depresiva severa reactiva cu idei de suicid**”.

Inainte de a va lasa sa cititi cele mai importante fragmente din actiunea maestrului Zeiler (purtand ca motto citatul **„Cel mai greu pacat, vesnic fara de iertare: starea omului impotriva adevarului”** din parintele Arsenie Boca), amintim ca la Tribunalul Dolj, in **dosarul nr. 5090/63/2017**, judecatorul Daniel Fanel Stancu a stabilit urmatorul termen pentru data de 6 septembrie 2021.

Redam principalele pasaje din actiunea redactata de avocatul Cristian Zeiler:

„In fapt, la data de 03.05.1999, Societatea Nationala a Petrolului (S.N.P.) Petrom S.A. Bucuresti – Sucursala Hunedoara a formulat o plangere penala impotriva subsemnatului pentru savarsirea infractiunii de inselaciune, in baza careia s-a format dosarul de urmarire penala nr. 433/P/1999 la Parchetul de pe langa Tribunalul Braila, care, dupa efectuarea urmaririi penale, la data de 22.09.2000, prin rechizitoriul nr. 433/P/1999, a dispus trimiterea in judecata a subsemnatului, precum si a altor 22 inculpati la Tribunalul Braila, sub nr. de dosar 4200/2000.

Prin rechizitoriu s-a retinut ca subsemnatul am comis infractiunea de inselaciune in dauna S.N.P. Petrom S.A. prin faptul ca am girat file CEC fara acoperire catre societatea respectiva, filele CEC fiind emise de S.C. King Lion Trade S.R.L. Braila, avandu-l ca administrator pe inculpatul Miscoi Nicolae, in favoarea S.C. Multirom Consult Prest S.R.L. (societate administrata de subsemnatul).

S-a mai retinut in rechizitoriu ca l-am ajutat pe inculpatul Mihaila Mircea sa induca in eroare S.C. Viamar S.A. Bucuresti, si ca am indus in eroare S.C. Mondo Tour S.R.L. Deva cu prilejul incheierii unor conventii, precum si pe numitul Hudrea Aurel intr-un imprumut prin inselare la plata fara acoperire.

De asemenea, s-a retinut ca am contribuit la constituirea unui grup infraccional organizat.

Prin ordonanta nr. 433/30.05.2000 a Parchetului de pe langa Tribunalul Braila (dosar nr. 433/P/1999), s-a dispus arestarea preventiva a subsemnatului pentru o perioada de 30 de zile, emitandu-se mandatul de arestare preventiva in lipsa cu nr. 107/2000 din 30.05.2000.

In baza acestui mandat am fost incarcerat ilegal, fara respectarea procedurii penale, in sensul predarii unui exemplar din acest mandat, lucru imposibil, mandatul neexistand fizic in posesia lucratorilor Politiei

Municipiului Deva, care, la data de 06.06.2000, m-au depus in arestul Inspectoratului de Politie al Judetului Hunedoara, aspect confirmat de aceasta institutie prin adresa nr. 106.131/15.06.2001.

Dupa acest moment, in data de 07.06.2000, am fost transferat la Braila pentru cercetari, si, intr-un mod total nelegal, s-au emis pe numele meu o noua ordonanta si un nou mandat de arestare la data de 07.06.2000 pentru aceleasi fapte si cu aceeasi motivare. Este vorba de ordonanta nr. 433/P/07.06.2000 si mandatul de arestare nr. 107/2000 din 07.06.2000.

Masura arestarii preventive a fost prelungita succesiv pana la data de 25.04.2001 (timp de 324 zile), cand am fost pus in libertate din Penitenciarul Colibasi (unde fusesem transferat de la Penitenciarul Braila cu tranzit prin Penitenciarul Jilava), cu toate ca s-a dispus punerea mea in libertate DE INDATA la data de 24.04.2001 prin decizia penala nr. 217/R/2001 a Curtii de Apel Pitesti in dosarul nr. 2533/2001. Curtea Europeana a Drepturilor Omului, prin hotararile pronuntate in cauza Calmanovici impotriva Romaniei din 01.07.2008 (pct. 76-80 din decizie), respectiv, in cauza Raducu impotriva Romaniei (hotararea din data de 07.04.2009), a retinut incalcare art. 5 pct.1 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului, dat fiind faptul ca reclamantii din acele cauze au ramas in penitenciar si dupa ce instantele au dispus eliberarea lor.

Si in privinta mea, autoritatile trebuiau sa ia masurile de rigoare de urgenta pentru punerea mea in libertate dupa pronuntarea deciziei din 24.04.2001 a Curtii de Apel Pitesti. Or, in raport de hotararile instantei europene, la care am facut referire mai sus, faptul ca am petrecut o zi in plus in arest, dupa ce s-a dispus punerea mea in libertate, confera, si din acest motiv, caracter nelegal arestarii mele.

Apoi, prin decizia penala nr. 92/R/18.03.2003 a Curtii de Apel Pitesti, au fost anulate ordonanta si mandatul de arestare preventiva din data de 30.05.2000, retinandu-se ca acestea sunt nelegale, deoarece, la data arestarii, subsemnatul aveam calitatea de invinuit, iar arestarea invinuitului se putea dispune doar pentru o perioada de 5 zile conform art. 146 alin.1 Cod proc.pen. vechi.

Insa nici ordonanta procurorului din data de 07.06.2000 si nici mandatul nr. 107/2000 din 07.06.2000 (mandatul avand acelasi numar cu cel emis la data de 30.05.2000) nu sunt legale, intrucat existau deja o ordonanta si un mandat de arestare emise la 30.05.2000, in baza carora am fost arestat la data de 06.06.2000, iar, pentru aceleasi fapte si cu aceeasi motivare, nu se pot emite doua ordonante si doua mandate diferite de arestare preventiva pentru o singura persoana. Se poate observa ca in rechizitoriu se consemneaza ca am fost arestat in baza mandatului din 30.05.2000 (pag. 29), in conditiile in care mandatul de arestare Nr. 107/2000 din 30.05.2000 nu a fost inregistrat in registrul de mandate al Parchetului de pe langa Tribunalul Braila (acest lucru este reconfirmat de catre acelasi Parchet, respectiv, Parchetul de pe langa Tribunalul Braila prin adresa Nr.633/II/1/2007 din data de 19.11.2007 la punctul 5 din pagina a 2-a.

Procesul penal, in care am avut calitatea de inculpat, a inceput la Tribunalul Braila, apoi s-a stramutat in luna

noiembrie 2000 la Tribunalul Arges, iar, in anul 2004, dosarul a fost stramutat de la Curtea de Apel Pitesti la Curtea de Apel Alba Iulia, in contextul in care Tribunalul Arges pronuntase o prima hotarare la data de 16.04.2004, atacata cu apel.

Dupa pronuntarea mai multor hotarari penale, casate succesiv, cauza penala s-a solutionat definitiv prin achitarea subsemnatului la data de 07.10.2016 prin decizia penala nr. 855/A/2016 a Curtii de Apel Alba Iulia din dosarul nr. 3196/1/2008*, aceasta hotarare confirmand practic solutia de achitare dispusa prin sentinta penala nr. 32/22.02.2016 a Tribunalului Alba, pronuntata in acelasi dosar.

Potrivit art. 539 Cod proc.pen., are dreptul la repararea pagubei suferite persoana care in cursul procesului penal a fost privata nelegal de libertate.

Asadar, actiunea promovata de subsemnatul se inscrie in linia generala a actiunilor ce reclama raspunderea delictuala, iar cadrul special al actiunii este dat de disp. art. 539 Cod proc.pen., precum si de art. 5 pct. 5 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului, art. 3 din Protocolul aditional nr. 7 la Conventie. Obligatia statului de a repara prejudiciile cauzate prin erori judiciare este stabilita si prin art. 52 alin. 3 din Constitutia Romaniei.

Toate aceste dispozitii legale duc la concluzia ca statul, reprezentat prin Ministerul de Finante, este obligat sa acopere integral prejudiciul suferit de persoana care a fost retinuta sau arestata, iar ulterior, dupa desfasurarea procedurilor penale specifice, a fost achitata, asa cum este si in cazul meu, arestat nelegal pe o perioada de 324 zile din data de 06.06.2000 si pana in data de 25.04.2001.

Analizand disp. art. 539 Cod proc.pen, precum si practica in materie a Curtii Constitutionale, se ajunge la concluzia ca nu doar persoana, care a fost condamnata definitiv si, in urma rejudecarii cauzei, a obtinut o hotarare definitiva de achitare, are dreptul la repararea de catre stat a pagubei suferite. O interpretare restrictiva a disp. art. 539 Cod proc.pen. este de natura sa obstructioneze realizarea scopului urmarit de legiuitor prin aceasta norma, acela de a permite repararea prejudiciului cauzat prin erorile judiciare savarsite in procesul penal, atat prin condamnari pe nedrept, cat si prin nelegala privare de libertate din cursul procesului penal, finalizat fie prin incetarea procesului penal, fie prin achitarea inculpatului. Numai astfel legea interna este in concordanta cu art. 5 pct. 5 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului, in conformitate cu care trebuie interpretate legile interne, potrivit art. 20 din Constitutia Romaniei.

In conditiile in care s-a luat masura retinerii sau arestarii preventive in cursul cercetarii penale sau a procesului penal, iar persoana in cauza a fost achitata prin hotararea instantei penale, sunt pe deplin aplicabile prevederile art. 539 din Codul de proc.pen., nefiind necesara o alta hotarare judecatoreasca, prin care sa se constate caracterul nelegal al arestarii. Libertatea individuala constituie un drept fundamental al omului, garantat constitutional prin art. 23 si reglementat de art. 5 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului.

Mai mult, in speta de fata, se constata ca nu au fost respectate dispozitiile Codului de proc.pen si nici cele ale art. 5 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului privind luarea masurii arestarii preventive a subsemnatului. Dar si in situatia in care ar fi fost respectate dispozitiile Codului de proc.pen si cele ale art. 5 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului, totusi la finalul procesului penal s-a dispus achitarea, ceea ce echivaleaza cu stabilirea caracterului nelegal al privarii de libertate, fiind in acest sens dispozitiile art. 539 din Cod proc.pen.

In conditiile in care a fost dispusa achitarea, este inutil si inadmisibil in procesul civil a se analiza daca la luarea masurii preventive a arestarii s-au respectat dispozitiile legale, daca organele de urmarire penala si / sau judecatorul au avut suficiente indicii pentru a considera ca se impune arestarea.

Nu are, de asemenea, relevanta, care a fost motivul pentru care a fost dispusa achitarea, dispozitiile legale nefacand distinctie, ci doar impunand ca masura achitarii sa fi fost dispusa de instanta penala. In aceasta situatie, nu se impune a fi analizata existenta prezumtiei de nevinovatie, temeiurile arestarii, fiind lipsit de importanta motivul ce a dus la achitare.

Cu atat mai mult cu cat, in cazul de fata, subsemnatul am fost achitat definitiv, conform art. 16 alin.1 lit.b teza a II-a Cod proc.pen., adica pentru lipsa vinovatiei prevazute de lege.

In conditiile in care subsemnatul, in cursul procesului penal, am fost achitat pe motivul inexistentei vinovatiei, intreaga constructie penala edificata impotriva mea a cazut, fiind nula de drept, toate actele de urmarire penala fiind nelegale, inclusiv masura privativa de libertate luata in cursul procesului penal fata de subsemnatul. In acest sens a statuat Curtea de Apel Craiova prin decizia civila nr. 700/09.02.2015, pronuntata in dosarul nr.

In plus, dupa cum am aratat mai sus, masura arestarii preventive a fost declarata nelegala prin decizia penala nr. 92/R/18.03.2003 a Curtii de Apel Pitesti.

Avand in vedere data introducerii plangerii penale formulate impotriva subsemnatului de catre Societatea Nationala a Petrolului (S.N.P.) Petrom S.A. Bucuresti – Sucursala Hunedoara, respectiv, 03.05.1999, dupa cum reiese din rechizitoriul nr. 433/P/1999 al Parchetului de pe langa Tribunalul Braila, (pag. 9, alin. 2) precum si data solutionarii definitive a cauzei penale respective, adica 07.10.2016 (data pronuntarii deciziei penale definitive nr. 855/A/2016 a Curtii de Apel Alba Iulia), apreciez ca acest proces penal, in care am avut calitatea initiala de reprezentant al partii vatamate, iar, mai apoi, transformat abuziv in invinuit (10.04.2000) si ulterior transformat in inculpat (07.06.2000), a avut o durata excesiva de peste 17 ani si jumătate, depasind cu mult termenul rezonabil fara o justificare obiectiva. Aceasta situatie este in contradictie cu art. 6 pct.1 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului sub aspectul duratei excesive a procedurii.

Arestarea subsemnatului mi-a produs un prejudiciu imens, care nici astazi nu a fost reparat.

Astfel, la data arestarii mele, am lasat familia intr-o situatie financiara, morala si psihica deplorabila, intrucat, cu putin timp inainte, achizitionasem un apartament, unde sa locuiesc cu sotia si fiica mea, in varsta de 4 ani la vremea aceea, angajasem in numele societatii comerciale o serie de credite si investitii pentru dezvoltare si activitate curenta, pentru care garantasem cu locuinta si alte bunuri personale sau ale rudelor (autoturism – proprietate personala, apartamentul parintilor, al socrilor, precum si ale altor parteneri de afaceri).

Fata de aceasta situatie delicata si, pentru ca eram constient ca sunt arestat nelegal, fiind eu insumi parte vatamata in acelasi dosar penal fata de administratorul firmei din Braila, am petrecut zile de cosmar in locurile de arest, in Penitenciarul Braila fiind inchis in Sectia Izolare, Camera 31, cu detinuti condamnati chiar pe viata, impotriva legii, care-mi conferea dreptul de a sta inchis in celule doar cu arestati preventiv, pierzandu-mi in mare parte parul, fiindu-mi afectat sistemul nervos pentru faptul ca o buna perioada am petrecut-o cu condamnati definitiv pe viata in Penitenciarul Braila.

In Penitenciarul Braila am fost repartizat in sectia izolare, camera 31, in data de 26.07.2000 pana in 30.11.2000 (mai bine de 4 luni), unde erau si condamnati pe viata, pentru crime si infractiuni deosebit de grave, in conditiile in care eu eram doar arestat preventiv, desi, conform art. 6 pct. 2 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului, orice persoana acuzata de o infractiune este prezumata nevinovata pana ce vinovatia sa va fi legal stabilita, iar legislatia romana prevedea, la momentul arestarii mele, ca si in prezent, faptul ca arestatii preventiv sunt tinuti separat fata de detinutii condamnati definitiv. Aceasta imprejurare a fost cauzata de faptul ca prim procurorul adjunct, care a instrumentat cauza penala, a

exercitat presiuni asupra mea si a coinalpatului Gazdoiu Eugen sa dam declaratii mincinoase impotriva unor alti procurori, inasa nu am fost de acord sa dam acele declaratii. Drept urmare, am fost supusi la tortura psihica prin cazarea noastra in mod intentionat in camera 31, sectia izolare, ca sa cedam psihic si sa dam procurorului de caz declaratiile mincinoase, dupa cum acesta dorea.

La data de 30.11.2000, urmare stramutarii procesului penal la Tribunalul Arges, am fost transferat la Penitenciarul Colibasi. Inainte de a ajunge la Penitenciarul Colibasi, am fost in tranzit doua saptamani depus la Penitenciarul Jilava, unde nu aveam conditii igienico-sanitare minime decente, apa ce ni se oferea sa o cunsumam nefiind potabila, avand miros si fiind infectata cu microorganisme si corpuri straine vizibile, aspecte cunoscute deja si de Curtea Europeana a Drepturilor Omului, date fiind multiplele hotarari de condamnare a Romaniei pentru conditiile degradante si inumane din penitenciarele romanesti.

In Penitenciarul Colibasi, dormeam intr-o camera dotata cu 65 de paturi, in care se aflau 135 persoane arestate preventiv, dormind cate doi sau cate trei in pat, camera fiind suprapopulata, lipsindu-i aerisirea si supraincalzindu-se din acest motiv, fara conditii minime de igiena (apa calda). O singura data pe saptamana eram dus prin curte, intr-un frig patrunzator, cateva sute de metri intr-o alta sectie a Penitenciarului Colibasi, unde era o baie comuna cu apa calda, unde exista in permanenta riscul de a ramane fara haine si incaltaminte, si chiar fara slapi, avand in vedere furtul acestora de catre alti arestati preventiv de pe alte sectii (sectiile fiind structurate ca baraci). Chiar fara a fi furate hainele si incaltamintea, iarna fiind, dupa iesirea de la dus, unde era o temperatura ridicata, si preluata de corpul uman, exista riscul imbolnavirii de meningita, adica aprindere de creier (boala pe care am avut-o in liceu, si care ar fi fost letala pentru mine in caz de imbolnavire din nou), sau pneumonie.

Tot in Penitenciarul Colibasi, contrar legislatiei romane din 1968 (in vigoare in perioada arestarii mele), in care se prevedea ca "arestatul preventiv va fi prezentat in fata instantei in tinuta decenta", subsemnatul am purtat uniforma (tinuta de penitenciar) denumita "zeghe", in aceasta tinuta fiind prezentat in fata Tribunalului Arges si in fata Curtii de Apel Pitesti, si nu in tinuta decenta, cum ar fi fost legal. Din acest motiv, mi s-a adus de acasa solutie de deparazitare de catre familie, si am urmat tratamentul adecvat. Faptul ca am purtat tinuta de penitenciar este dovedit si de unele poze din articole de presa publicate la acea vreme.

La o alta forma de tortura psihica am fost supus si in cursul anului 2005, cand am fost chemat la D.N.A. Bucuresti, unde, in momentul audierii mele de catre procuror, acesta a exercitat presiuni psihice asupra mea pentru a declara ca eu sau alti coinalpati am dat mita judecatorilor Curtii de Apel Pitesti, care erau investiti cu solutionarea apelurilor din cauza penala, in care eu am fost inculpat, magistratii respectivi fiind cei care au solicitat stramutarea cauzei. Nu am fost de acord sa dau declaratie mincinoasa, motiv pentru care am fost amenintat ca voi fi arestat din nou. Aceste aspecte le-am declarat si in fata Curtii de Apel Alba Iulia la termenul din 14.09.2016 (pag. 7 din incheiere), in dosarul nr. 3196/1/2008.*

Mentionez ca, dupa punerea in libertate, am fost internat in Spitalul Neurospihiatric din Zam (n.r. comuna din judetul Hunedoara) pentru tratament si refacere a sistemului nervos, fiind diagnosticat cu: TULBURARE DEPRESIVA SEVERA REACTIVA CU IDEI DE SUICID, de toate acestea afland nu numai

membrii familiei si rudele, ci si intreg cercul de prieteni, cerc de afaceri, persoane publice si altele.

Arat, de asemenea, ca evenimentul arestarii mele, ca si motivele pentru care am fost arestat au fost mediatizate in repetate randuri in mass-media, sub titluri dintre cele mai incitante pentru cititorul de rand, asa incat arestarea mea a devenit un fapt de notorietate in oras si in judetul Hunedoara, dar si in mediile de afaceri si bancare in care am activat. Asa se face ca, dupa revenirea mea in libertate si externarea din Spitalul de Neurospihatrie – Zam, o buna perioada de timp a trebuit sa raman ferit de ochii lumii obisnuite, intrucat toti cunoscutii ma priveau ca pe un puscarias, iar partenerii de afaceri ezitau sa mai incheie vreo afacere cu societatea mea.

Ca atare, am suferit, atat fizic (mentionez ca am slabit in arest circa 20 kilograme), cat si moral si psihic, atat eu (pe durata arestului, in decembrie 2000, am avut o tentativa de sinucidere, cand eram in penitenciarul Colibasi), cat si familia mea si rudele apropiate (parinti, socri, frati, cumnati), care s-au vazut in lipsa mea lipsiti nu numai de sprijinul meu material si moral, dar chiar urmariti de banci si institutii de credit, la care garantasera cu imobilele lor pentru afacerile mele.

Socul produs prin arestarea subsemnatului, dar mai ales prin faptul mediatizarii ca ilegala a afacerii, pentru care ulterior s-a dispus achitarea, a fost atat de puternic, incat, desi am incercat reluarea activitatii comerciale pe activitatea sus-mentionata, nu am izbutit sa mai realizez ceva, trebuind a infiinta alte societati, cu care sa pot lucra, intrucat nimeni nu mai voia sa discute vreo afacere cu mine din cauza situatiei create in urma arestarii mele.

Pe de alta parte, arestarea mea a cauzat si prejudicii materiale constand in beneficiul nerealizat din derularea unor contracte comerciale de catre SC MULTIROM CONSULTPREST SRL, in care aveam calitatea de unic asociat si administrator, contracte pe care le incheiasem si incepusem derularea lor cu putina vreme inainte de arestare.

Unul dintre aceste contracte este cel de vanzare – cumparare nr. DV/01-24.03.2000 incheiat cu firma SC FUSION INTERTRADING Ltd – Irlanda, de la care cumparasem cantitatea de 50.000 tone distilat de vid, ce urma sa fie livrata esalonat si procesata in Rafinaria Petromidia – Constanta, cu care am incheiat Contractul de procesare nr. 49/24.03.2000, urmand a se procesa intreaga cantitate cumparata de la firma straina pana la finele anului 2000. De altfel, arat ca, inainte de arestarea mea, incepusem procesarea primei cantitati de 1.000 tone, din care au rezultat aproximativ 800 tone produse petroliere finite, profitul brut care urma a fi realizat din aceasta activitate fiind evaluat la (...).

De asemenea, la data de 05.06.2000, incheiasem cu Primaria orasului Zarnesti contractul nr. 103/05.06.2000, prin care aceasta imi asigura contra cost cantitatea de 2000 mc material lemnos pe picior, care urma sa fie exploatat si vandut la export, societatea avand obtinuta licenta de export si contractul de export. Din aceasta afacere urma ca societatea sa castige un profit brut de (...), dupa deducerea cheltuielilor de exploatare si prelucrare.

Pentru aceste motive, solicit admiterea actiunii formulate”.

*** Cititi aici intreaga actiune**

Cititi mai jos precedentele episoade ale serialului „Dreptate pentru arestatii achitati definitiv”:

- **„DECIZIE ISTORICA LA CCR IN CAZUL INCATUSARILOR ILEGALE”;**

- **„CCR FACE DREPTATE ROMANILOR INCHISI NEVINOVATI”;**

- **„CCR A SPART CERCUL VICIOS”.**